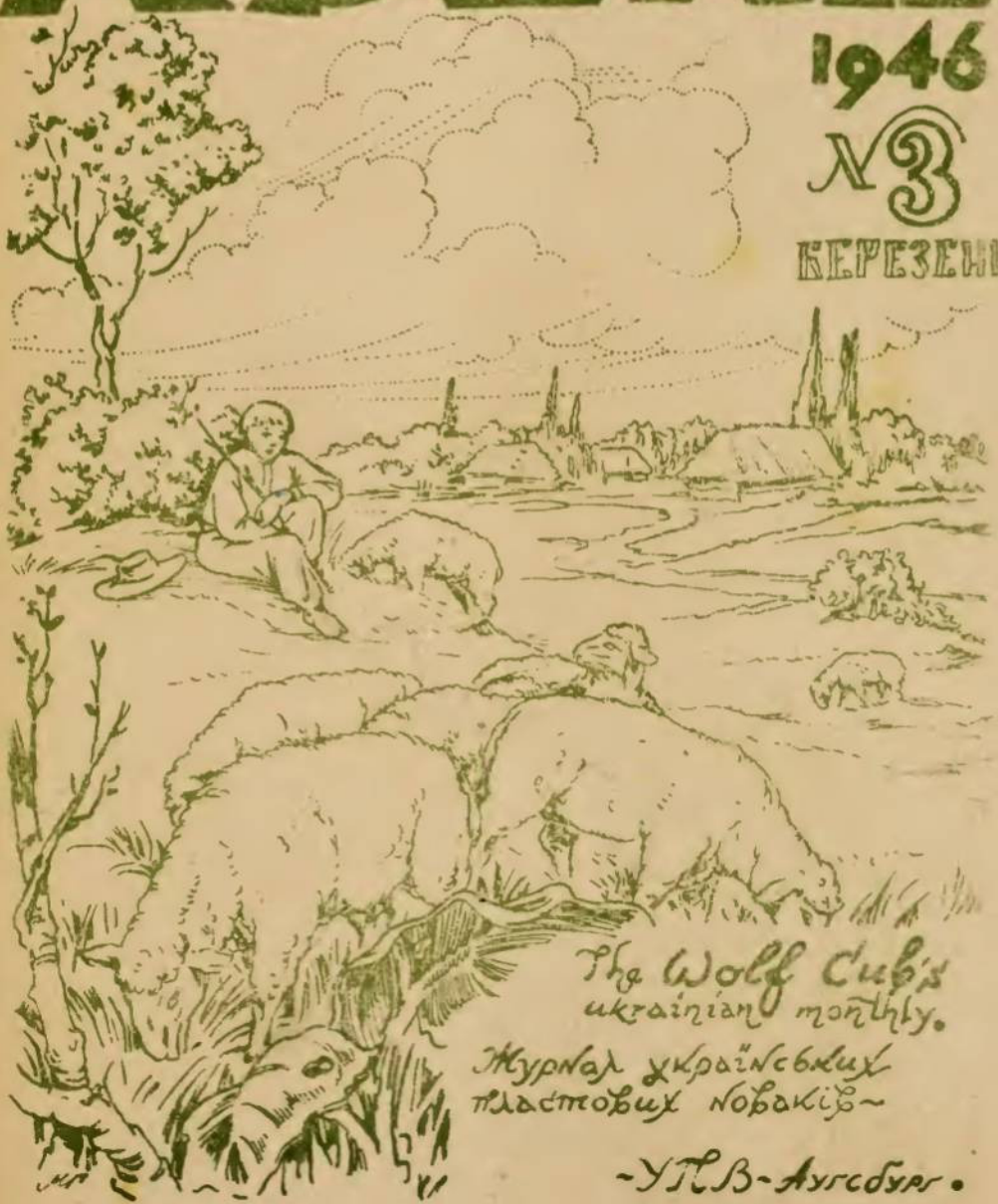

ВОЛК

1946

№3

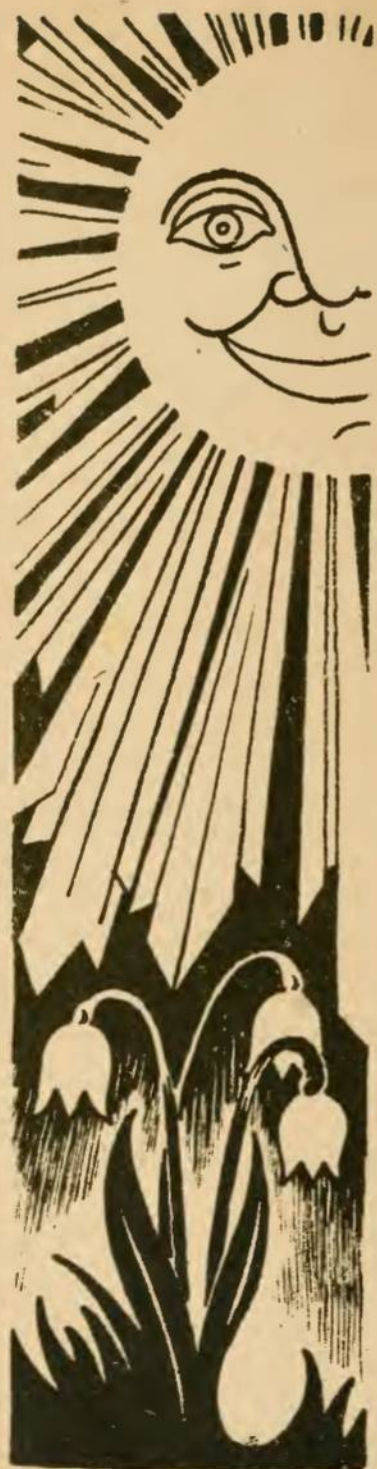
БЕРЕЗЕНЬ

The Wolf Cub's
ukrainian monthly.

Журнал українських
пластових новачків

-УЛБ-Аугсбург.

А вже красне сонечко...

А ВЖЕ КРАСНЕ СОНЕЧКО
ПРИПЕКЛО, ПРИПЕКЛО;
ЧОНЕ-ШИРЕ ЗОЛОТО
РОЗЛИЛО, РОЗЛИЛО.

НА ВУЛИЦІ СТРУМЕНІ
ВОРКОТЯТЬ, ВОРКОТЯТЬ;
КУРАВЛІ КУРЛИКАЮТЬ
ТА ЛЕТЯТЬ, ТА ЛЕТЯТЬ.

ЗАСИНІЛИ ПРОЛІТСКИ
У ЛІСКУ, У ЛІСКУ,
СКОРО БУДЕ ЗЕМЛЕЧКА
ВСЯ В ВІНКУ, ВСЯ В ВІНКУ.

ОЙ, СОНЕЧКО-БРАТІЧКУ,
ДОГОДИ, ДОГОДИ,
А ТИ, ЗЕМЛЕ-МАТІНКО,
УРОДИ, УРОДИ!

ПРИЙШЛА

ВЕСНА.

День-у-день веселіше сяє сонце. Воно підіймається вище й вище. Під його усміхом сніг розпливається водою. Вода дзюрчить струмочками і збігає в долину. Ось уже з'явилися галявини без снігу. Вода з них стекла і весняний вітрець просушив їх, з'явилася перша зелень.

На ці галявини сходяться діти; вони збаруться гурточком і славлять весну:

Вийди, вийди, Іванку,
Заспівай веснянку.
Зимували - не співали,
Тебе, весно, дожидали.

І нарешті діждались. Ось уже й благовісник весни-жайворонок прилетів. Матері відзначають цю важливу подію тим, що печуть "птички" з пшеничного тіста. Діти радіють з цього подарунку, збігаються на майдан, їдять тістечка, а потім співають:

Весно, весно, наша весно,
Що ж ти нам принесла?

Старим бабам по кийочку,
А вам, діти, по віночку.

Але насправді вінків ще немає. Іюкищо рідко бувають сонячні дні. Погода дуже мінлива, на один день може бути багато змін: то сніг, то дощ, то сонце, то знову гарна погода.

Вода з мартівського снігу особливо "цінна". Дівчата старанно збирають березневий сніг, митяться ним, топлять з нього воду, наливають у пляшки і зберігають до літа, щоб було чим умиватися перед Великими святами.

Під кінець цього місяця – свято "Теплого Олексія". В цей день шука проб"є хвостом лід, пачічник виставить бджоли в садок, посмітюха вперше засвище свою пісню: "Покинь сани, бери віз".

Тоді молодь уже збарється на майдані і свігас веснянок. Саме тоді, під кінець березня, вбирається в сережки найкраща красуня ранньої весни – береза. Вона струнка, ніжно-зелена, з чистим білим стовбуром, і своїм виглядом приваблює

дівчат. Вони збігаються в неділю до неї, беруться за руки і танцюючи, співають:

"Ой, ти, Іванку, зелений барвінку"...

Весна прийшла...

/Уривок з рукопису книги
Олекси Степового "Народні
свята"/.

Беривіз

ЛИНЕ ПІСНЯ, МОВ ДЗВІНОЧОК,
РОЗІЙШАСЬ ДУНОЮ СКРІЗЬ.
ЧИЙ ТО ДЗВОНИТЬ ГОЛОСОЧОК :

"ПОКИНЬ САНИ - БЕРИ ВІЗ-" ?

ТО ВІЩУН ВЕСНИ ЗАВЗЯТИЙ -
ЖОВТОГРУДОК - БЕРИВІЗ
ПРО ВЕСНУ ПОЧАВ СПІВАТИ :

"ПОКИНЬ САНИ - БЕРИ ВІЗ !"

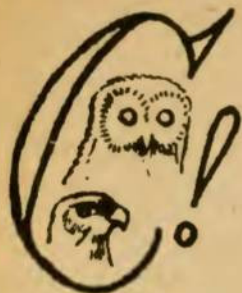
ГОМІНКИЙ СТРУМОК ЛАСКАЄ
НАПІВСОННИЙ ВЕРЕБОЛІЗ,
А ПІЛКНИЙ СПІВЕЦЬ ГУКАЄ :

"ПОКИНЬ САНИ - БЕРИ ВІЗ !"

БАЧАТЬ ДИВНУ ПТАШКУ ЛЮДИ,
СХВИЛЮВАЛИСЯ ДО СЛІЗ :
"ВЖЕ ВЕСНА !" І ЧУЮТЬ ВСЮДИ:
"ПОКИНЬ САНИ - БЕРИ ВІЗ !"

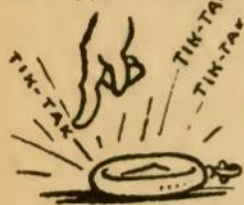
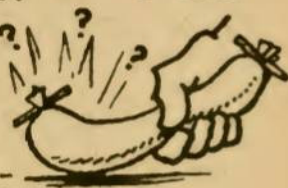
Н.ЩЕРБИНА .

УЧИТЕЛЬ. Новаки сідають в коло, посеред кола учитель. Він звертається до когось з новаків і запитує: "птах на літеру С!" і швидко числить до десяти. Коли запитаний вчасно не відповість, стає учителем. Запити можуть бути з різних ділянок, напр. "Князь на літеру В!" і т.п.

УГАДУВАННЯ ЗВУКІВ. Всі затулюють очі, а гуртковий вдарає яким небудь предметом об стіл. Новаки вгадують, який то був предмет. - Гуртковий може відвернутися від грачів, але затулювання очей є доброю вправою для плекання сили волі й володіння над собою та приєд час до чесної гри.

ШУКАННЯ ГОДИННИКА. Новак зав'язує свої очі хустиною. Перед ним кладуть годинник. Новак мусить пальцем /звисока, без шукання на помацки/ доторкнутися до циферблату. - Це дуже добра вправа для слухової орієнтації. Переважно показують грачі заблизько.

ЯК БУВ УБРАННИЙ У Гуртковий серед бесіди на сходинках несподівано відішле когось з новаків за двері. Решта, що залишається в доміщі, мусить на листок паперу написати, як відісланий був убраний. Відтак похличемо відісланого й зконтролюємо захис. Добра вправа для плекання спостережливості.

ЗМАГАННЯ ОПОВІДАЧІВ. Гуртковий почне щось оповідати. На знак керівника грою /навіть в половині речення/ мусить перестати, а найближчий його сусід ліворуч мусить негайно продовжувати оповідання. Цікавий буває кінець. Гра розвиває бистрість, фантазію та красномовство.

M. Mibrenko

ЖИТТЯ ШЕВЧЕНКА

Геніяльний поет українського народу Тарас Шевченко народився 9-го березня 1814 року в селі Моринцях, на Київщині. Його батьки були селяни-кріпаки.

Тяжко жилося малому Тарасові. Дев'ятьох років він лишився без матері, а через два роки помер і його батько. Мачуха була лиха і не любила Тараска.

Дитячі та юнацькі роки Шевченко прожив у наймахо чужих людях. Він працював наймитом у дяка, був чередником у пана, попихачем у кухаря. Згодом став служкою в пана; куди пан їхав, туди мусив виїжджати або йти пішки й Шевченко.

Помітивши в Тараса великі здібності до малювання, пан віддав його в науку до маляра. Тарас вчився малярства у Вільні, потім у Варшаві у відомого маляра Лямпі.

Незабаром пан переїхав до Петербургу і Шевченко змушений був йти пішки з Варшави до Петербургу.

В Петербурзі Тарас працював у маляра-ремісника, який заставляв його розмальовувати кімнати в будинках.

У вільний від роботи час Шевченко ходив до Літнього Саду і змальовував чудові статуї.

Одного разу він зустрівся там з українським малярем Сошенком. Через Сошенка Тарас познайомився з українським письменником Гребінкою, з російським письменником Жуковським та з видатним малярем Брюлловим. Ці люди дуже цінили Шевченків талант і вони викупили його з кріпацтва. Це сталося 22-го квітня 1838 року.

Х а т а, де народився і жив дитячі роки Тарас Шевченко.

Після цього Шевченко вступив до Петербурзької Академії Мистецтв і заохопливо взявся до науки. Він був одним з найкращих учнів Академії. За видатні малярські праці він дістав кілька нагород.

Одночасно Тарас Шевченко багато писав поезій. Перша збірка його творів під назвою "Кобзар" вийшла 1840 року.

За революційні твори проти російського царизму, проти поміщицького ладу й кріпацтва російська влада арештувала Шевченка в 1847 році.

Тарас Григорович Шевченко пробув у неволі 10 років - в Оренбурзі та в Новопетровському форті на березі далекого Каспійського моря. Там забороняли йому писати й малювати. Шевченко малював та писав потайки від начальства форту.

Аж у 1857 році Тараса Григоровича випустили на волю. Але тяжке десятирічне заслання зламало його здоров'я, і він не довго прожив після того. 10 березня 1861 року після довгої недуги він помер.

У своїх палких творах Шевченко різко виступав проти московського гноблення України.

Він закликав до боротьби за визволення українського народу, проти московських загарбників і поневолювачів. Він вірив, що український народ кінець-кінцем розіб'є пута насильства.

Розкуються незабаром
Заковані люди;
Настане суд, заговорять
І Дніпро, і гори.

/ "Послання" /

І тоді здійсняться мрії кожного українця про волю й самостійне життя. Тоді:

Встане Україна
І розвіє тьму неволі,

Світ правди засвітить
І помоляться на волі
Невольничі діти.

/"Суботів"/

Український народ будуватиме тоді свою державу і організує своє життя так, як він сам того бажає.

Малий Тарас з сестрою

Нижче подаємо такі твори та уривки з творів Тараса Шевченка: "Село. І серце одпочине", "Учітєся, брати мої", "Садок вишневий", "Ішов кобзар", "Мені тринадцятий минало", "Гамалія".

Село! І СЕРЦЕ ОДПОЧИНЕ...

СЕЛО НА НАШІЙ УКРАЇНІ -
НЕНАЧЕ ПИСАНКА СЕЛО,
ЗЕЛЕНИМ ГАЄМ ПОРОСЛО ;

ЦВІТУТЬ САДИ, ВІЛІЮТЬ ХАТИ,
А НА ГОРІ СТОЯТЬ ПАЛАТИ,
НЕНАЧЕ ДИВО. А КРУГОМ
ШИРОКОЛИСТІІ ТОПОЛІ ;

А ТАМ І ЛІС,- І ЛІС, І ПОЛЕ,
І СИНІ ГОРИ НАД ДНІПРОМ...
САМ БОГ ВИТАЄ НАД СЕЛОМ !..

Учітеся, брати мої!

УЧІТЕСЯ, БРАТИ МОІ !
ДУМАЙТЕ , ЧИТАЙТЕ ,
І ЧУЖОМУ НАУЧАЙТЕСЬ, -
І СВОГО НЕ ЦУРАЙТЕСЬ,
БО ХТО МАТІР ЗАБУВАЄ,
ТОГО БОГ КАРАЄ,
ТОГО ДІТИ ЦУРАЮТЬСЯ,
В ХАТУ НЕ ПУСКАЮТЬ,
ЧУЖІ ЛЮДИ ПРОГАНЯЮТЬ,
І НЕМАЄ ЗЛОМУ
НА ВСІЙ ЗЕМЛІ БЕЗКОНЕЧНИМ
ВЕСЕЛОГО ДОМУ .

/"Послание"/

Садок Вишневий...

Садок вишневий коло хати,
Хручі над вишнями гудуть,
Плугаторі з плугами йдуть,
Співають ідучи дівчата,
А матері вечерять ждуть.

Сім'я вечеря коло хати,
Вечірня зіронька встає.
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати,
Так словецько не дає.

Поклала мати коло хати
Маленьких діточок своїх.
Сама заснула коло їх.
Затихло все... Тільки дівчата
Та словецько не затих.

1847.

МЕНИ ТРИНАДЦЯТИЙ МИНАЛО...

/До малюнка на обкладинці ./

Мені тринадцятий минало,
Я пас ягнята за селом.
Чи то так сонечко сіяло,
Чи так мені чого було -
Мені так людо, людо стало,
Неначе в Бога...
Уже покликали до паю,
А я собі у бур'яні
Молюся Богу; і не знаю,
Чога маленькому мені
Тоді так приязно молилось,
Чого так весело було.
Господнє небо і село,
Ягня, здається веселилось,
І сонце гріло, не пекло.

Та не довго сонце гріло,
Не довго молилось :
Залекло, почервоніло
І рай запалило.
Мов прокинувся, дивлюся :
Село почорніло,
Боже небо голубеє -
І те помарніло.
Поглянув я на ягнята -
Не мої ягнята ;
Ооернувся я на хати -
Немає в мене хати.
Не дав мені Бог нічого !
І хлинули сльози,
Тяжкі сльози ...

Ішов кобзар...

Ішов кобзар до Київа
Та сів спочивати;
Торбинками обвішаний
Його повожатиї.
Мале дитя коло його
На сонці куняє,
А тим часом старий кобзар
"І с у с а" співає.
Хто йде, іде - не минає:
Хто - бублик, хто - гроші;
Хто старому, а дівчата -
Шажок міхонші.
Задивляться чорноброві:
І босе і голе.
"Дала", кажуть, "бровенята",
Та не дала долі!"

/ "Катерина" /

ГАМАЛІЯ

Наш отаман Гамалія,
Отаман завзятий,
Зібрав хлопців та й поїхав
По морю гуляти,—
По морю гуляти,
Слави добувати,
Із турецької неволі
Братів визволяти.
Ой, приїхав Гамалія
Аж у ту Скутару.
Сидять брати-запорожці,
Дожидають карі.
Ой, як крикнув Гамалія:
"Брати! будем жити,—
Будем жити, вино пити,
Яничара бити,
А курені килимами,
Оксамитом крити!"
Вилітали запорожці
На лан жито жати;
Жито жали, в копи клали,
Гуртом заспівали:
" Слава тобі, Гамалію,
На весь світ великий,
На всю Україну,
Що не дав ти товариству
Згинуть на чужині!"

Шевченкові подорожування

Ще малим хлопчиком чумакував Шевченко з своїм батьком. На все життя лишилося в нього незабутнє враження від широких і рідних українських степів.

Шукаючи вчителів малювання, молодий Шевченко обходив пішки Лисянку, Хлипнівку та інші села в тих місцях, де "Залізник, Гонта з Свяченим гуляв"

Бувши панським служкою, Шевченко об"їздив та обходив багато міст, сотні сіл, переходив через ліси й поля, спиняючись на довше в таких містах, як Варшава, Вільно.

Будучи вже викупленим з кріпацтва й після закінчення Академії Мистецтв у Петербурзі, Шевченко їде в подорож на Україну. Об"їздив багато міст і сіл Полтавщини, побував на колишньому Запоріжжі, мандрував Київщиною й Чернігівщиною, побував на Поділлі - в Почаєві.

Поет збирався їхати на Кавказ до свого приятеля отамана Кубанського козацького війська Якова Кухаренка. Він прагнув побачити царівну Італію, де хотів поповнити свою мистецьку освіту.

Та не судилося Тарасові Григоровичеві побачити ні Кавказьких гір, ні Ітадії. Замість цього його арештували й заслали на десять років у пустелю за Каспійське море. По звільненню з заслання Шев-

ченко поплив на рибальському човні бурхливим Каспійським морем, далі Волгою до Нижнього Новгороду, звідти поїхав до Москви й Петербургу. Після цього остання подорож на Україну й останній арешт...

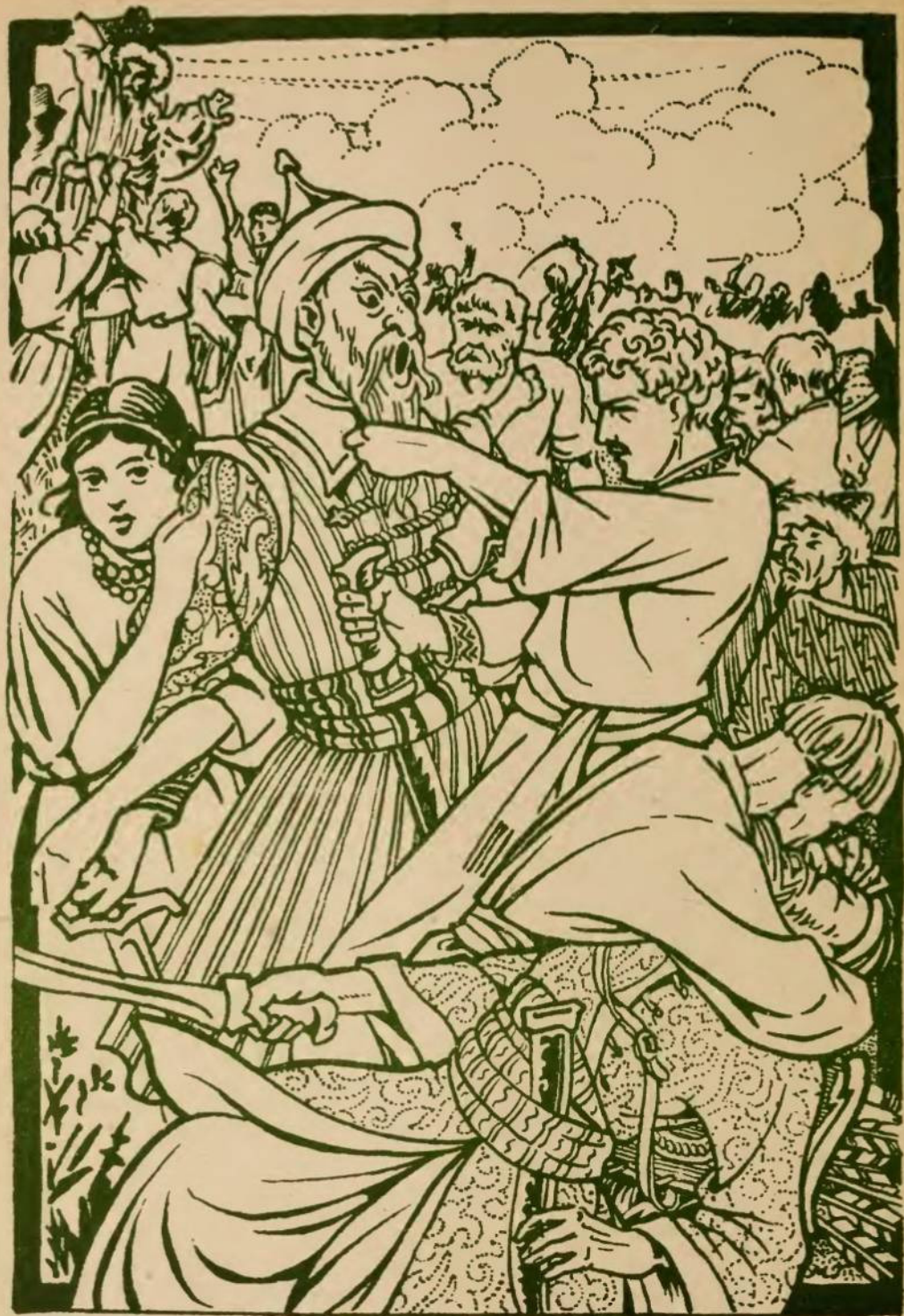
Тисячі кілометрів обходив і об'їздив Шевченко за час свого вільного й невільного подорожування. Серед різних народів побував він. Але де б не був наш великий поет – чи у Вільні, чи біля Аральського моря, ніколи не забував про свій рідний край, про свою Батьківщину.

ВІСТКА ПРО СМЕРТЬ ШЕВЧЕНКА

Шевченко приятелював і дуже поважав старого грузинського письменника Акакія Церетелі, а той любив Шевченка. Коли пізніше сивий Церетелі дізнався про смерть Тараса, він скликав своїх друзів і знайомих, розповів їм про українського генія, а потім упав на коліна і довго й голосно плакав.

Визбів з полону.

/ З уст народу /

Колись то було, як татари набігали. Було, набігали. Було, нав"яжуть людей руками до жердки низку та й женуть.

Тоді то раз татарин так нагнав того миру, що й землі важко. Ото ночують вони в степу. Бранці один до одного говорять:

— Чи між нами немає такого сильного, щоб оцю сирицю порвав, або такого, щоб рушницю замовив, або що? Подаваймо ми оцю мову по всій громаді з кінця в кінець.

Подали ту мову один по одному, один по одному. Аж ось якийсь озвався:

— Я — каже — розв"яжу і собі й вам руки, тільки не видайте мене.

— Не бійся, — кажуть, — аби тобі Бог помагав. Ото він став навколішки, стелувся — сириця так і тріснула.

— А тепер — каже — один одному розв"яуйте руки та забігайте з усіх боків по частинах і кричить: "Сюди наші! Сюди наші! Забирай турка! Бий турка!"

Коли так як нароблять крику! Турки не стямились, та врозтіч, а наші за ними; побили й порубали, а самі додому вернулись.

Радість

У кривобокій хатині, на підлозі сидів малий Самусь і малював.

Немає у нього друзів, немає ні кішечки, ні собачки — ні з ким погратися. І він знову поринув у свою працю.

Але сталося чудо, велике чудо: до кімнати увійшла сестричка Килина і запитала: "Самусю, а що у мене в кошику?".

Він стояв мовчки.

"Глянь!"

Він глянув і остовпів — у кошику лежала велика муруга кішка.

"Мушка", — сказала Килина

і поклала на руки Самусеві.

"Яка пухната!" — І він притулився діточкою до хутра.

Життя його тепер не одиноке — на колінах у нього лежить Мушка і розповідає казку.

Він нахилив своє вушко низько-низько, вслухається у муркіт і йому здається, що він розуміє казку.

Це так було недавно, а тепер він має нову радість: Мушка привела маленького-маленького котика.

Он він там у кутку лежить і смочє мамине молочко.

Але радість приходить у парі — сьогодні Ганько, найстарший брат, приніс у кишені маленького шпіцика¹.

Самусь сидить поважно — у пелені його сорочечки

1/ шпіц — назва породи кудлатих хатніх собак.

чки лежить його дастя.

"А що - міркує Самусь, - якби Мухка прийняла його шпіщика за дитину і стала йому за маму - у нього немає мами".

І він обережно поклав поруч з котиком, біля Мухки, свого шпіщика.

Диво сталося дивне: вони лежать поруч і п'ють мамине тепле молоко.

Добра Мухка признала шпіщика за дитину, вона облизує по черзі то ту, то другу дитину.

Сидить Самусь, не нарадується на свою вигадку.

*
* *
*

І підросли вони, вже граються, не сваряться і сплять разом в одному кошику.

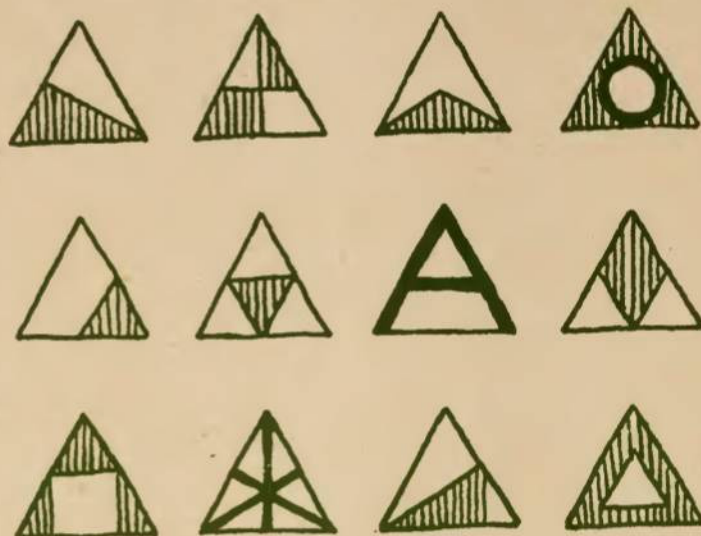
А оце недавно трапився випадок, що чужий поганий собачка погнався за котиком і загнав його на дерево. Але шпіник доти воював з ворогом, поки не прогнав його; підійшов до дерева, і котик спустився додолу.

В житті здійснилася казка.

Сергій Жук.

□ □ ОУВІНЬКИ В —

1. КІМОВА ГРА З ЗНАКАМИ . Дивись 1 хвилину на ці 12 фігур. Відтак маєш 3 хвилини на накреслення й впорядкування. - За кожен правильну фігуру на правильнім місці 2 хрестики. За правильну фігуру на неправильнім місці - 1 хрестик. - Намалюйте фігури в збільшенім розмірі на окремі картони й вправляйте спостережливість на сходинах, міняючи положення фігур.

2. На ст. 87 є відміна "Кімової гри з знаками". Умови класифікації, як і при першій грі.

3. КІМОВА ГРА ЗІ СЛІВ. Прочитай вголос двічі наведені 24 слова, відтак за 3 хвилини напиши їх. Кожен правильне заслуговує 1 хрестик.

селянин

коліно

хліб

мати

час

бік

ліжко

день

риска

пес

ранок

Греція

зустріч

лук

предмет

ліс

приятельство

щастя

порядок

шлях

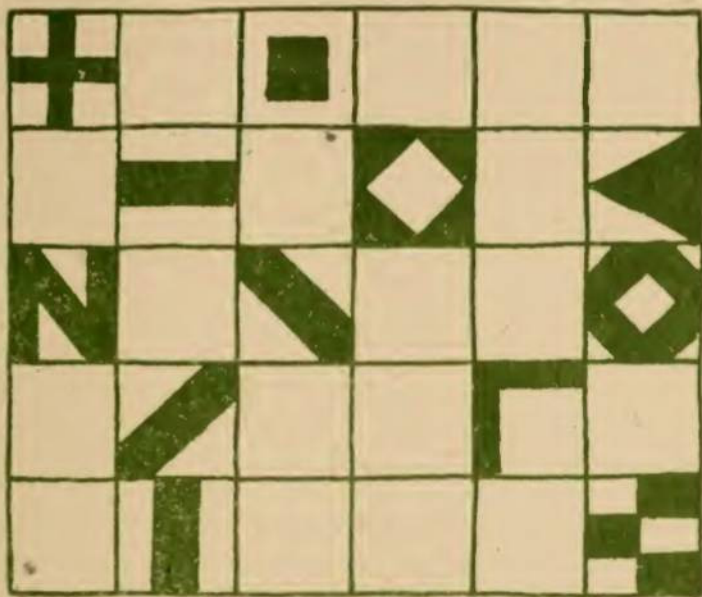
дім

місто

кіннотчик

сонце

КОМО вий гри

Слова вибрані принагідно з оповідання. Цей спосіб гри значно важчий від двох попередніх.

4. ВИДАТНІ ЛЮДИ. /Гра заведена Бейден Наульом/.
Наліпіть фотографії 12-18 визначних людей, на пр. Шевченко, Едісон, Хмецьмцький, Труман, Ваґнер і т.п. на аркуш паперу й покажіть на 1 хвилину. На запис маєте 3 хвилини.

Сподіваємося, що вам ці нові способи Кімової гри допоможуть вдосконалюватись в спостережливості. Може у вас є якийсь свій спосіб? Напишіть.

КОРОВА та ОСЕЛ

Чи в вівторок, чи в суботу
Йшов осел десь на роботу,
Ледве ноги волочив,
Всю траву потолочив;
Потім, ніби ненароком,
Не моргнувши навіть оком,
Зачепився він за пень, -
І пролежав цілий день.

Звечоріло. Встали зорі
На небесному просторі,
Прохолодою з Дніпра
Повійнуло...

"Що ж, пора
Йти додому, рідні ждуть..."
І почав збиратись в путь:
З живота на спину ліг,
Захрипів як тільки міг.

Повз Осла ішла корова
Криворога і здорова:

"Як живеш? Підвосься! Що ти
Все лежиш після роботи?"

Йй Осел: "Скоріше, любя,
Відчепи мене від дуба.
Цілий день я тут лежу,
Бід оцім пеньком дрижу...
Хворий я... дістав трахому...
Поведи мене додому!..."

Посміхнулася корова:
"Помогти? Та я готова!" -
Йй потоптавши йому ноги,
Підняла Осла на роги.

Іван Манило.

Листування

Привіт вам, мої менші товариші - новаци!
Тепер я живу далеко від вас. Але, не думайте, що я забув своїх малих побратимів. Я часто згадую вас: як ви працювали в домівці, як мандрували, як грелися й розказували казки один одному.

Ви казали, що напишете мені. Аж бачу, мовчите. Над моїм гніздом вже почали були збиратися чорні хмари. Я трохи був аж засумував.

А тепер вирішив написати до вас.

Жовтодзюби й орлята!

Сповістіть, як ви працюєте в роях, у школі та в себе вдома? Як у вас проходять заняття та сходи́ни? Яких пісень співаєте? Чи їздите десь у мандрівки? Які добрі діла робите?

Пишіть про все, про все. А вже Старий Орел буде радий з кожного вашого слова.

Ми будемо обмінюватися з вами думками на сторінках вашого журналу "Н о в а к а".

Пишіть, не забувайте.

З тим здорові бувайте!

Ваш: О р е л.

На Дозвіллі

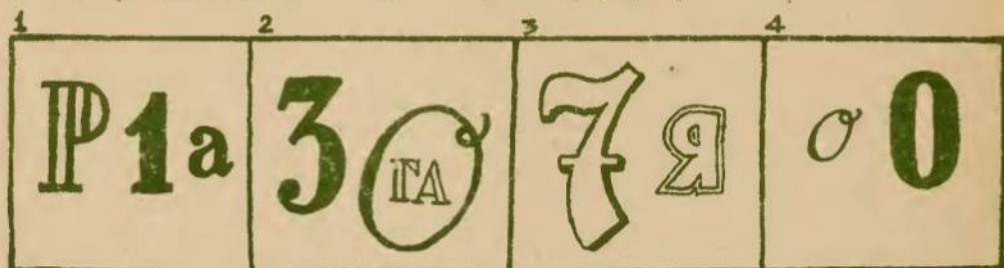
ЖОВТОДЗЮБИ.

ЩО ЦЕ ЗА КНИЖКА ?

Прочитайте справжнє ім'я та прізвище письменника і назву його твору .

РЕБУСИКИ З ЛІТЕР .

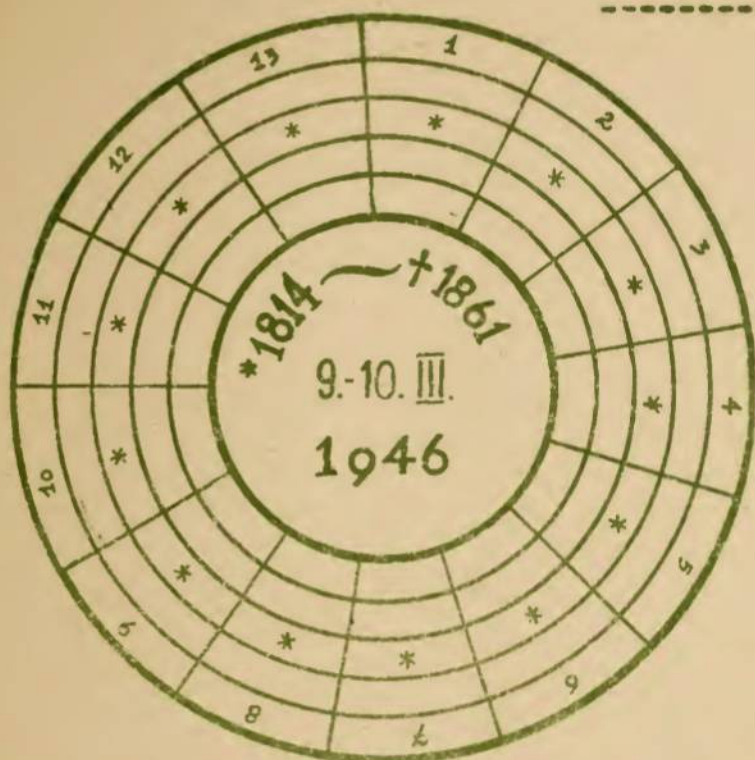
ЗАГАДКА .

БІЛИЙ, БІЛИЙ, ЯК СНІЖОК,

ЩЕ Й СОЛОДКИЙ, ЯК МЕДОК:

КОЛИ В ВОДУ ПОПАДЕ -

ДО ОСТАНКУ ПРОПАДЕ .

ПОЯСНЕННЯ. Читати до с е р е д и н и. 1-Інакше "вогнище", 2-Інакше "труд", що ушляхетнює людину, 3-Ріка на Буковині, 4-Інакше "стадо", 5-Доплив Дніпра, 6-Міжнародня установа посилок, 7-Українське портове місто, 8-Місто на Волині, 9-Доплив Бугу, 10-Відома фірма/знак/годинників, 11-Місцевість, де є могила Тараса Шевченка, 12-Хижий птах, давнім убивали його на полюванні, 13-Господарська рослина.

Літери на місці зірок дадуть розгадку.

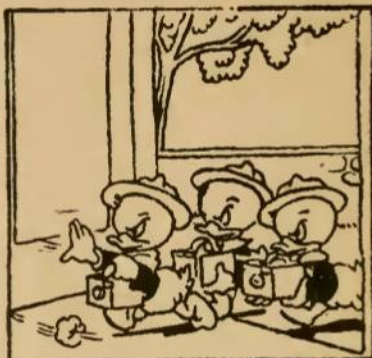
— 00700 —

РОЗГАДКИ ЗАГАДОК З "НОВАНА" ч. I. -ЖОВТОДЗЮБИ: Ребу - сик: НОВАК. ДОПОВНЮВАНКА: ворог, сорок, корок, мороз, порох. -ЗАГАДКОВІ ВІЗИТІВКИ: Козак, Стрілець. -ОРЛЯТА -Ребус: У к р а ї н а, -ШАРАДА-городина, -Головоломка: 1-Один, 2-цина, 3-сіно, 4-липа, 5-Прут, 6-Троя, зДНІПРО, МАГІЧНИЙ КВАДРАТ: кос, око, сос

Автор оповідання "Ялинка" - Михайло Коцюбинський.

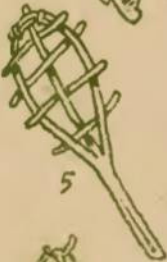
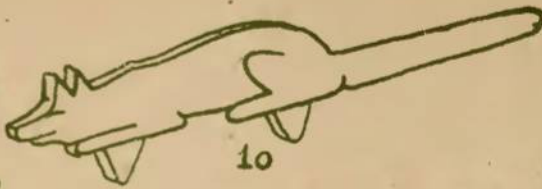
Жовтодзюби на полюванні

"НОВАК" Ч.З. - березень 1946. - РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.
Керувачий редактор Н.ЩЕРБИНА, відповід. Григорій М.

Адреса редакції: „Somtg Kaszubska AUGSBURG

Праця в домівці

Кусник дерева, паперу чи
бляхи, ніж і пара
спритних рук ви-
старчить, щоб обога-
тити вашу домівку
парою корисних річей.

